

Başkan Thomas S. Monson

"Seni Terk Etmeyeceğim, Seni Yüzüstü Bırakmayacağım"

Cennetteki Babamız . . . bizim yaşamak zorunda olduğumuz sıkıntılarla yüz yüze gelerek ve bunları aşarak öğrendiğimizi, geliştirdiğimizi ve daha güçlü olduğumuzu biliyor.

Bu akşam anı defterime, "Bu toplantının, bugüne kadar katıldığım general konferanslardaki en ilham verici toplantılardan biri olduğunu yazacağım. Her şey en muntazam şekilde ve en manevi tabiatıyla yapıldı."

Kardeşlerim, altı ay önce genel konferansta bir araya geldiğimizde, tatlı eşim Frances bir kaç gün öncesinde çok feci bir şekilde düşüp yaralandığı için hastanede yatıyordu. Mayıs ayında, haftalarca yaralarının cesurca üstesinden gelmeye çalıştıktan sonra sonsuzluğa göçtü. Onu kaybetmek çok zor. O ve ben 7 Ekim 1948'te Salt Lake Tapınağı'nda evlendik. Yarın 65. evlilik yıldönümümüz olacaktır. O, hayatımın aşkıydı, en

güvendiğim yoldaşım ve en yakın arkadaşım. Onu özleyorum demem, hislerimin derinliğini ifade etmeye yetmez.

Bu konferans benim Başkan David O. McKay tarafından Oniki Havariler Kurulu'na çağrılmamın 50. yılını işaret etmektedir. Bunca yıl boyunca her zaman tatlı eşimin tam ve eksiksiz bir desteğini hissettim. Benim hizmet çağrımı yerine getirebilmem için birçok fedakarlıkta bulundu. Sık sık ondan ve çocuklarımızdan günler ve bazen haftalar boyu ayrı kalmam gerektiğinde onun şikayet ettiğini hiç duymadım. O gerçekten bir melekti.

Kendi adıma ve ailemin adına, Frances vefat ettiğinden beri bize gösterdiğiniz muazzam sevgi için

teşekkürlerimi iletmek istiyorum. Dünyanın her yanından ona hayranlık ve ailemize başsağlığı dileyen yüzlerce kart ve mektup gönderildi. Düzinelerce harika çiçek buketleri aldık. Kilise'nin Genel Görevli Fonu'na eşimin adına yapılan sayısız katkı için minnettarız. Onun ardında bıraktığı bizler adına, nazik ve samimi ifadeleriniz için teşekkürlerimi en içten şekilde sunuyorum

Bu hassas ayrılık zamanında en büyük tesellim İsa Mesih'in sevindirici haberine olan tanıklığım ve sevgili Frances'imın hala yaşadığına dair sahip olduğum bilgidir. Ayrılığımızın geçici olduğunu biliyorum. Tanrı'nın evinde yeryüzünde ve göklerde bağlamaya yetkisi olan birisi tarafından mühürlendik. Bir gün tekrar bir araya geleceğimizi ve bir daha asla ayrılmayacağımızı biliyorum. Bu, beni ayakta tutan bilgidir.

Kardeşlerim, bu çok açıktır ki hiç kimse acı ve keder çekmeden bu dünyada yaşamamıştır ya da insanlık tarihinde karışıklık ve ıstırapın olmadığı bir dönem olmamıştır.

Hayatımız boyunca zalim koşulları tecrübe ettiğimizde "Neden ben?" sorusunu sormak için ayarlanabiliriz. Bazen tünelin sonunda bir ışık, gecenin sonunda bir güneşin doğuşu yokmuş gibi gelir. Kendimizi, paramparça olmuş rüyalarımızın hayal kırıklığı ve yok olmuş umutlarımızın çaresizliği ile çevrilmiş hissederiz. Kutsal Kitap'ta geçen "Gilat'ta merhem yok mu?"¹ ifadesini biz de kullanırız. Kendimizi terkedilmiş, çok üzgün, yalnız hissederiz. Kendi kişisel talihsizliğimize karamsar bir şekilde bakma eğilimimiz olur. Çoğu kez ilahi bir erdem

olan sabrın gereksinimini unutarak sorunlarımızı çözme konusunda sarsılmaz davranırız.

Başımıza gelen zorluklar sonuna kadar dayanmanın gerçek testini bize sunar. Her birimiz tarafından cevaplanacak esas soru “Vaz mı geçeyim? Yoksa bitireyim mi?” olarak kalır. Kendini zorlukların üstesinden gelebilecek halde bulanlar bocalarlar. Bir şeyi bitirmek hayatın kendisine, en sonuna kadar dayanmayı içerir.

Hepimizin başına gelebilecek olayları düşündüğümüzde eskiden yaşamış Eyüp gibi “Sıkıntı çekmek için doğar insan”² diyebiliriz. Eyüp “kusursuz, doğru bir adamdı”. “Tanrı’dan korkar, kötülükten kaçınırdı.”³ Davranışı dürüst, serveti büyük Eyüp’ün, herkesi mahvedebilecek bir testle yüzleşmesi gerekiyordu. Serveti elinden alındı, arkadaşları tarafından alaya maruz kaldı, acılar çekti, ailesini kaybettiği için yıkıldı, “Tanrı’ya söv de öl”⁴ diye kışkırtıldı. Bu kışkırtmaya karşı koydu ve asil ruhunun derinliklerinden şöyle haykırdı:

“Daha şimdiden tanışım göklerde, beni savunan yücelerdedir.”⁵

“Kurtarıcımın yaşadığını biliyorum.”⁶

Eyüp, inancına sadık kaldı. Bizler de bu zorluklarla karşılaştığımızda onun gibi yapacak mıyız?

Ne zaman hayatın darbelerinden dolayı kendimizi ezilmiş hissetme eğilimimiz olursa, başkalarının da aynı yoldan geçtiklerini, sonuna kadar dayandıklarını ve sonra da zorlukların üstesinden geldiklerini unutmamalıyız.

Zamanların dolduğu bu dönemdeki Kilise tarihimiz, bu tür zorluklar çekmelerine rağmen gene de kararlı ve neşeli olmaya devam edenlerin tecrübeleriyle doludur. Bunun sebebi neydi? İsa Mesih’in sevindirici haberini hayatlarının merkezi yapmalarıydı. İşte bu, önümüze hangi engel çıkarsa çıkısın bizi kurtaracaktır. Biz yine de zorluklar yaşayacağız ama onlara göğüs gerebileceğiz, onlara cesurca karşı koyabileceğiz ve zafere ulaşabileceğiz.

İstiraplı yatağımızdan, gözyaşları ile ıslanmış yastığımızdan şu kutsal teminat ve değerli vaatle göklere doğru kaldırırlarız: “Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü bırakmayacağım.”⁷ Böyle bir teselli paha biçilemez.

Hizmet çağrımın sorumluluğunu yerine getirmek için dünyanın dört bir yanını dolaşırken pek çok şey öğrendim; önemli olan bu şeylerden bir tanesi herkesin üzüntü ve acılar çekmesiydi. İstirap çeken, hastalığı olan, boşanma yaşayan, laf dinlemez oğlu ve kızıyla mücadele veren ya da günahın sonuçlarına katlanan kişileri ziyaret ederken sayısız dert ve acıya tanık oldum. Bu liste uzayıp gider çünkü başımıza gelebilecek sayısız problem vardır. Sadece bir örnek göstermek zor olsa da zorlukları düşündüğümde çocukluk dönemimdeki Pazar Okulu öğretmenlerimden biri olan Kardeş Brems aklıma gelir. Kilise’nin inançlı üyelerinden biriydi ve altın kalpliydi. O ve eşi Sadie’nin sekiz çocuğu vardı ve çocuklarının çoğu bizim ailemizdeki çocuklarla aynı yaşlardaydılar.

Frances ve ben evlenip mahallelerden ayrıldıktan sonra düğünlerde ve cenazelerde ve ayrıca mahalle anma toplantılarında Kardeş ve Kızkardeş Brems’i ve ailelerinin üyelerini görürdük.

1968 yılında Kardeş Brems, eşi Sadie’yi kaybetti. Yıllar geçip giderken sekiz çocuğundan ikisi de vefat etti.

Yaklaşık 13 yıl önce bir gün, Kardeş Brems’in en büyük torunu beni aradı. Dedesinin 105 yaşına girdiğini söyledi. O şöyle dedi: “Dedem küçük bir huzur evinde yaşıyor ama her Pazar tüm ailesiyle görüşüp onlara bir sevindirici haber dersi öğretiyor.” Torunu şöyle devam etti, “Geçen pazar günü Dedem bize, ‘Canlarım, bu hafta öleceğim. Tommy Monson’u lütfen arar mısınız? Tommy Monson’u lütfen arar mısınız? O ne yapacağını bilir’ diye bir duyuru yaptı.”

Hemen ertesi akşam Kardeş Brems’i ziyaret ettim. Bir süredir onu görmemiştik. Onunla konuşamadım

çünkü kulakları duymuyordu. Okuması için bir mesaj da yazamadım çünkü gözleri görmüyordu. Bana ailesinin onunla sağ elinin bir parmağını tutup sol avcunun içine ziyarete gelen kişinin ismini yazarak iletişim kurduğunu söylediler. Herhangi bir mesaj aynı bu şekilde veriliyordu. Parmağını tutup beni her zaman tanıdığı isimle T-O-M-M-Y M-O-N-S-O-N’ı heceleyerek bu prosedüre uydum. Kardeş Brems heyecanlandı ve ellerimi tutup başına koydu. Rahiplik kutsaması almak istediğini anladım. Beni huzur evine getiren şoför bana eşlik etti ve ellerimizi Kardeş Brems’in başına koyduk ve istediği kutsamayı verdik. Ondan sonra onun kör gözlerinden yaşlar döküldü. Ellerimizi şükrederek tuttu. Vermiş olduğumuz kutsamayı duymamasına rağmen, Ruh çok güçlüydü ve inanıyorum ki ihtiyacı olan kutsamayı verdiğimizizi bilmesi için ilham almıştı. Bu tatlı adam artık göremiyordu. O artık duyamıyordu. Bir huzur evinin küçük bir odasında gece gündüz hapsedilmişti. Ve yine de yüzündeki tebessüm ve söylediği sözler kalbime dokundu. “Teşekkür ederim” dedi. “Cennetteki Babam bana hep iyi davrandı.”

Bir hafta içinde, Kardeş Brems tam tahmin ettiği gibi vefat etti. Asla yaşamındaki eksiklikler üzerinde durmadı; aksine sahip olduğu birçok nimet için her zaman son derece minnettardı.

Hayattan zevk almamız için bize o kadar çok şey veren Cennetteki Babamız aynı zamanda bizim yaşamak zorunda olduğumuz sıkıntılarla yüz yüze gelerek ve bunları aşarak öğrendiğimizi, geliştirdiğimizi ve daha güçlü olduğumuzu da biliyor. Yürek parçalayan üzüntülerle karşılaşacağımız, hüznüleneceğimiz ve sınırlarımızı zorlayacak şekilde sınanacağımız zamanların olacağını biliyoruz. Ancak, böyle zorluklar daha iyi olma yönünde değişmemizi, Cennetteki Babamız’ın bize öğrettiği şekilde hayatlarımızı yeniden kurmamızı ve eskisinden çok daha farklı bir şekilde olmamızı, eskisinden daha iyi olmamızı, eskisinden

daha anlayışlı olmamızı, eskisinden daha empatik olmamızı sağlar ve eskisinden çok daha güçlü bir tanıklığımız olur.

Bizim amacımız şu olmalıdır: Hem güneşli hem de üzüntülü günleri yaşarken azmedip dayanmalıyız, evet, aynı zamanda ruhsal olarak daha arındırılmış olmalıyız. Üstünden gelinecek zorluklar ve çözülecek problemler olmasaydı, sonsuz hayat amacımıza doğru az bir ilerleme göstererek ya da hiç göstermeyerek şu andaki halimizde kalırdık. Bir şair aynı düşünceleri şu sözlerle ifade etmiştir:

*İyi bir kereste kolaylıkla elde edilmez,
Daha güçlü rüzgarlarla daha güçlü ağaçlar olur.
Gökyüzü ne kadar uzak olursa o kadar uzun olur.
Daha çok fırtınayla daha güçlü olur.
Güneşte ve soğukta, yağmurda ve karda,
İyi keresteler ağaçlarda ve iyi karakterler insanda yetişir.⁸*

Sadece Öğretmenimiz çektiğimiz sıkıntıların, azapların ve acıların hepsini bilir. Tek başına O, felaket anlarında sonsuz huzuru bize sunar. Tek başına O, işkence çeken ruhlarımıza şu teselli veren sözleriyle dokunur:

“Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.

“Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.

“Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.”⁹

En iyi ya da en kötü zamanlarda olsun, O bizimledir. Bunun asla değişmeyeceğine dair bize söz vermiştir.

Kardeşlerim, dilerim Cennetteki Babamız'a zamana ya da yaşamlarımızdaki krizlere göre değişmeyen bir bağlılıkla bağlanınız. O'nu hatırlamamız için zorlukları tecrübe etmemize gerek yoktur ve O'na inanmamız ve güvenmemiz için alçakgönüllü olmaya zorlanmış olmamız gerekir.

Her zaman Cennetteki Babamız'a daha yakın olmaya çaba göstermeliyiz. Bunu yapmak için, O'na dua

etmeliyiz ve O'nu her gün dinlemeliyiz. İster güneşli ister yağmurlu anlarda olsun, O'na gerçekten her an ihtiyacımız var. O'nun şu vaadini her zaman hatırlayalım: “Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü bırakmayacağım.”¹⁰

Ruhumun tüm gücüyle tanıklık ederim ki Tanrı yaşıyor ve bizi seviyor, O'nun Biricik Doğmuş Oğlu yaşadı ve bizim için öldü ve İsa Mesih'in sevindirici haberi hayatımızın içindeki karanlıkta parlayan güçlü ışıktır. Umarım her zaman böyle olur, İsa Mesih'in kutsal adıyla dua ediyorum, amin.

KAYNAKLAR

1. Yerehya 8:22.
2. Eyüp 5:7.
3. Eyüp 1:1.
4. Eyüp 2:9.
5. Eyüp 16:19.
6. Eyüp 19:25.
7. Yeşu 1:5.
8. Douglas Malloch, “Good Timber,” Sterling W. Sill, *Making the Most of Yourself* (1971), 23.
9. Matta 11:28-30.
10. Yeşu 1:5.

Zamanımızın Öğretileri

Her ayın dördüncü pazar günü yapılan Melkizedek Rahipliği ve Yardımlaşma Cemiyeti dersleri “Zamanımızın Öğretileri”ne ayrılmaya devam edecektir. Bu derslerin her biri en sonuncu genel konferansta verilen bir veya daha fazla konuşmadan hazırlanabilir (aşağıdaki çizelgeye bakınız). Çadır Kazığı ve bölge başkanları hangi konuşmaların seçileceğine karar verebilirler ya da bu sorumluluğu gözetmenlere ve dal başkanlarına verebilirler. Liderler, Melkizedek Rahipliği sahibi kardeşlerin ve Yardımlaşma Cemiyeti üyesi kız kardeşlerin aynı pazar gününde aynı konuşmaları çalışmalarının önemini vurgulamalıdır.

Dördüncü pazar toplantılarına katılanların, en son genel konferans konuşmalarının yer aldığı dergiyi incelemeleri ve sınıfa getirmeleri teşvik edilir.

Konuşmalardan Nasıl Ders Hazırlanacağına Dair Öneriler

Konuşmayı(ları) çalışırken ve öğretirken Kutsal Ruh’un yanınızda

olması için dua edin. Dersi hazırlarken başka materyalleri kullanmayı isteyebilirsiniz, ama konferans konuşmalarının onaylanmış ders konuları olduğunu unutmayın. Sizin göreviniz başkalarının Kilise’nin en son genel konferansında öğretildiği gibi sevindirici haberi öğrenmelerine ve uygulamalarına yardımcı olmaktır.

Konuşmayı(ları) gözden geçirin, sınıfta bulunanlara yararlı olacak ilkeleri ve öğretileri bulun. Aynı zamanda bu gerçekleri öğretmenize yardımcı olacak konuşmada(larda) hikayeler, kutsal yazı referansları ve açıklamalar var mı diye bakın.

İlkeleri ve öğretileri öğretmek için bir taslak hazırlayın. Sınıf üyelerine yardımcı olacak soruları dahil etmeyi düşünün:

- Konuşmada(larda) geçen ilke ve öğretileri bulun.
- Onların anlamını düşünün.
- Anladıklarınızı, fikirlerinizi, tecrübelerinizi ve tanıklıklarınızı paylaşın.
- Bu ilke ve öğretileri hayatınızda uygulayın.

DERSLERİN ÖĞRETİLDİĞİ AYLAR	DÖRDÜNCÜ PAZAR DERS MATERYALLERİ
Ekim 2013–Nisan 2014	Ekim 2013 genel konferansında verilen konuşmalar*
Nisan 2014–Ekim 2014	Nisan 2014 genel konferansında verilen konuşmalar*

* Nisan ve Ekim aylarının dördüncü pazar günündeki dersler için, konuşma(lar) bir önceki konferanstan ya da en son konferanstan seçilebilir. Bu konuşmalar birçok dilde conference.lds.org’da bulunmaktadır.

Başkan Dieter F. Uchtdorf
Birinci Başkanlık İkinci Danışmanı

Gelin, Bize Katılın

Durumunuz ne olursa olsun, geçmişte yaşadıklarınız ya da tanıklığınızın gücü ne olursa olsun, bu Kilise’de sizin için bir yer vardır.

Bir gün birisi rüyasında kendisini dünyadaki bütün dinlerin bir arada toplandığı büyük bir salonda gördü. Her dinin arzu edilen ve değerli görünen pek çok şeye sahip olduğunu fark etti.

Bu kişi daha sonra İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilisesi’ni temsil eden iyi bir karı kocayla tanıştı ve “Siz üyelerinizden ne talep ediyorsunuz?” diye sordu.

“Biz hiçbir şey talep etmiyoruz” diye yanıt verdiler. “Ama Rab her şeyimizi O’na adamamızı istiyor.”

Bu karı koca Kilise’deki hizmet çağrılarını, ev ve ziyaretçi öğretmenliğini, tam zamanlı görevleri, haftalık aile ev akşamlarını, tapınak işlerini, refah programını ve insani hizmetleri ve öğretme vazifelerini açıklayarak devam etti.

Adam, “Üyelerinize yaptıkları bütün işler için ödeme yapıyor musunuz?” diye sordu.

Karı koca “Hayır, kesinlikle!” diye açıklamada bulundular. “Onlar zamanlarını isteyerek verirler.”

Karı koca, “Ayrıca her altı ayda bir Kilise üyelerimiz bir hafta sonunu 10

saatlik bir genel konferansa katılarak ya da bunu seyrederek geçirirler” diye devam etti.

Adam, “İnsanlar 10 saat konuşma mı yapıyor?” diyerek şaşkınlığını belirtti.

“Ya sizin haftalık kilise toplantılarınız? Onlar ne kadar sürüyor?”

“Her Pazar, üç saat!”

“Amanın!” dedi, adam. “Kilisenizin üyeleri gerçekten sizin bahsettiklerinizi yapıyorlar mı?”

“Bunları ve daha da fazlasını yaparlar. Aile tarihinden, gençlik kamplarından, bağlılık toplantılarından, kutsal yazıları çalışmadan, liderlik eğitimlerinden, gençlik etkinliklerinden, sabah erkenden olan sevindirici haber okullarından, Kilise binalarının bakımından daha bahsetmedik bile ve elbette ki Rab’bin sağlık yasası, yoksullara yardım etmek için tutulan aylık oruç ve ondalıklar da var.”

Adam şöyle dedi: “Şimdi kafam karıştı. Neden birisi böyle bir kiliseye katılmak istesin ki?”

Karı koca gülümseyip şöyle dedi: “Biz de bunu hiç sormayacaksın sanıyorduk.”

Neden Birisi Böyle Bir Kiliseye Katılır?

Öyle bir zamandayız ki dünyanın her tarafındaki pek çok kilisenin üye sayısı ciddi bir şekilde azalmaktadır ama İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilisesi, birçok diğer kiliseye nazaran küçük olmasına rağmen, dünyada en hızlı büyüyen kiliselerden birisidir. Eylül 2013 itibarı ile Kilise’nin bütün dünyada 15 milyondan fazla üyesi vardır.

Bunun pek çok nedeni vardır ama bunlardan birkaçını sizlerle paylaşmak istiyorum.

Kurtarıcı’nın Kilisesi

Birincisi, bu Kilise İsa Mesih’in Kendisi tarafından günümüzde iade edilmiştir. Burada O’nun adıyla hareket etme, günahların bağışlanması için vaftiz etme, Kutsal Ruh armağanını bahsetme ve yeryüzünde ve cennette mühürleme yetkisini bulacaksınız.¹

Bu Kilise’ye katılanlar Kurtarıcı İsa Mesih’i severler ve O’nu takip etmek isterler. Tanrı’nın tekrar insanoğluna konuştuğunu bilmek onlara mutluluk verir. Üyeler, Kutsal rahiplik törenlerine iştirak ettiklerinde ve Tanrı ile antlaşmalar yaptıklarında yaşamlarında O’nun gücünü hissedebilirler.² Kutsal tapınaklara girdiklerinde, O’nun huzurunda olduklarını sezerler. Kutsal yazıları okuduklarında³ ve O’nun peygamberlerinin öğretilerini uyguladıklarında, çok sevdikleri Kurtarıcı’ya daha yakın olmaya başlarlar.

Aktif Bir İnanç

Diğer bir sebep Kilise’nin iyilik yapmak için fırsatlar sağlamasıdır.

Tanrı’ya inanmak övgüye değer ama çoğu insan ilham verici vaazları dinlemekten ya da cenneteki malikanelerinin hayalini kurmaktan daha

fazlasını yapmak isterler.⁴ İnançlarını uygulamaya geçirmek isterler. Kollarını sıvayıp bu büyük amaç uğruna meşgul olmak isterler.

Ve bize katıldıklarında olan da budur; onların yeteneklerini, şefkatlerini ve zamanlarını iyi işlere dönüştürmeye pek çok fırsatları olur. Dünya çapındaki cemaatlerimizde maaşlı yerel din adamlarımız olmadığından dolayı, üyelerimiz kendi başlarına hizmet işini yerine getirirler. İlham yoluyla hizmete çağrılırlar. Bazen biz gönüllü olarak hizmet ederiz; bazen gönüllü olarak hizmet etmemiz *istenir*. Bu görevleri yük olarak değil Tanrı'ya ve O'nun çocuklarına hizmet etmek için memnuniyetle yapmış olduğumuz antlaşmaları yerine getirme fırsatı olarak görürüz.

Değerli Kutsamalar

İnsanların Kilise'ye katılma sebeplerinden üçüncüsü öğrencilik yolunu yürüyerek değerli kutsamalara yönlendirilmeleridir.

Vaftizi öğrencilik yolculuğumuzun başlangıç noktası olarak görürüz. İsa Mesih ile günlük yürüyüşümüz, huzura ve bu hayatın amacına ve büyük bir sevince ve gelecek dünyadaki sonsuz kurtuluşa yönlendirir.

Bu yolu bağlılıkla takip edenler hayatın pek çok tuzaklarından, ıstıraplarından ve pişmanlıklarından uzak dururlar.

Ruhta yoksul olanlar ve temiz yürekli olanlar burada büyük bilgi hazinelerini bulurlar.

Acı çekenler ya da kederli olanlar burada şifa bulurlar.

Günah yükü altında ezilenler bağışlanmayı, özgürlüğü ve rahatı bulurlar.

Terk Edenlere

Hakikati arayış milyonlarca insanı İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'ne yönlendirmektedir. Ancak, bir zamanlar sevdikleri Kilise'yi terk eden bazı kişiler vardır.

Birisi şunu sorabilir: "Eğer sevindirici haber bu kadar güzelse, neden insanlar kiliseyi terk eder?"

Bazen alındıklarından ya da tembel ya da günahkar olduklarından dolayı terk ettiklerini sanırsınız. Aslında, bu o kadar basit değil. Doğrusu, değişik durumlara uygun tek bir sebep yoktur.

Sevgili üyelerimizden bazıları yıllarca kendilerini Kilise'den ayırıp ayırmama konusunda düşünüp dururlar.

Kişisel iradeye son derece saygı gösteren, soru sorup cevap aramış genç bir adamın aracılığıyla iade edilmiş bu Kilise'de bizler hakikati sahiden arayanlara saygı gösteririz. Yolculukları onları sevdiğimiz Kilise'den ve bulduğumuz hakikatten alıp götürdüğünde kalbimiz kırılabilir ama onların doğru olduğuna inandıkları şeylere göre Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'ya ibadet etme haklarına saygı duyarız, aynı şekilde bu ayrıcalığı kendimiz için istediğimiz gibi.⁵

Yanıtsız Sorular

Bazıları geçmişte yapılan ya da söylenen şeylerle ilgili cevaplanmamış sorularla uğraşırlar. Yaklaşık 200 yıllık Kilise tarihinde -kesintisiz bir dizi ilham verici, itibarlı ve ilahi olaylarla birlikte- insanların sorgulamasına neden olabilecek bazı şeylerin söylendiğini ve yapıldığını açıkça kabul ediyoruz.

Bazen tamamen tüm bilgilere sahip olmadığımızdan ve sadece biraz daha fazla sabıra ihtiyacımız olduğundan sorular ortaya çıkar. En sonunda tüm gerçekler bilindiğinde, önceden bize mantıklı gelmeyen şeyler bizi tatmin edecek şekilde çözüme kavuşacaktır.

Bazen "gerçeklerin" gerçekten ne anlama geldiğine dair değişik fikirler vardır. Bazılarında şüphe yaratan bir soru, dikkatli bir araştırmadan sonra, başkalarının inancını geliştirebilir.

Kusurlu İnsanların Hataları

Ve tüm samimiyetimle şunu söylüyorum ki Kilise'deki üyelerin ya da liderlerin açıkça hata yaptıkları zamanlar olmuştur. Değerlerimiz, ilkelimiz ya da öğretilerimizle uzlaşmayan şeyler söylenmiş ya da yapılmış olabilir.

Sanırım ki eğer Kilise kusursuz kişiler tarafından işletilseydi o zaman Kilise kusursuz olurdu. Tanrı kusursuzdur ve O'nun öğretisi safıdır. Ama O kusurlu çocukları olan bizler sayesinde işini yapar ve kusurlu insanlar hata yapar.

Mormon Kitabı'nın baş sayfasında şunu okuruz: "Ve şimdi, bu kayıta hatalar varsa, bunlar insanların hatasıdır; bu nedenle, Mesih'in yargı kürsüsü önünde lekesiz bulunabilmek için Tanrı'nın yaptığı işlerde kusur aramayın."⁶

Mesih'in Kendisinin şahsen yeryüzünde hüküm süreceği o mükemmel güne kadar yol her zaman bu olmuştur ve bu olacaktır.

Ne yazık ki bazı kişiler insanlar tarafından yapılan hatalardan dolayı tökezlemiştir. Ama buna rağmen, İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nde bulunan iade edilmiş sevindirici haberin sonsuz gerçeği lekelenmemiş, azalmamış ya da yıkılmamıştır.

Rab İsa Mesih'in bir Havarisi olarak ve bu Kilise'nin meclislerini ve işlerini ilk elden gören birisi olarak ciddi tanıklığı veririm ki bu Kilise'yi etkileyen önemli kararlar asla Ebedi Babamız'ın ilhamı, rehberliği ve takdiri samimiyetle alınmadan yapılmaz. Bu İsa Mesih'in Kilisesi'dir. Tanrı, Kilisesi'nin belirlenmiş yönünden sapmasına ya da ilahi kaderine erişmemesine izin vermeyecektir.

Sizin İçin Bir Yer Bulunmaktadır

Kilise'den ayrılanlara şunu söylüyorum ki benim sevgili arkadaşlarım burada sizin için hala bir yer bulunmaktadır.

Gelin, yeteneklerinizi, ruhsal armağanlarınızı ve enerjilerinizi bizim gücümüze ekleyin. Sonuçta hepimiz daha iyi insanlar olacağız.

Bazuları şunu sorabilir, "Peki ya benim şüphelerime ne olacak?"

Soruların olması çok doğaldır. Doğru bir sorunun küçük tohumu genellikle filizlenir ve büyük bir anlayış ağacına dönüşür. Bir zamanlar ciddi

ya da hassas sorularla boğuşmuş bazı Kilise üyeleri vardır. Kilise'nin amaçlarından birisi inanç tohumunu şüphe ve belirsizlikle dolu kumlu bir toprakta olsa bile yetiştirip büyütme-ktir. İnanç, görülmeyen fakat gerçek olan şeyleri ümit etmektir.⁷

Bu yüzden, benim sevgili kardeşlerim, benim değerli arkadaşlarım, lütfen inancınızdan şüphe duymadan önce ilk önce şüphelerinizden şüphe duyun.⁸ Asla şüphenin bizi esir tutmasına ve Rab İsa Mesih'e olan inanç sayesinde gelen ilahi sevgi, huzur ve hediyeleri engellemesine izin vermemeliyiz.

Bazıları şunu diyebilir, "Siz Kilise'deki insanlara tam uyamıyorum."

Eğer yüreklerimizi okuyabilirsiniz, büyük olasılıkla düşündüğünüzden daha iyi bir şekilde uyum sağladığınızı göreceksiniz. Sizin gibi benzer arzularımızın, gayretlerimizin ve umutlarımızın olduğunu görerek şaşırabilirsiniz. Geçmişiniz ya da yetiştirilme tarzınız birçok Son Zaman Azizleri'nde algıladıklarınızdan farklı görünebilir, ama bu bir nimet kaynağı olabilir. Kardeşlerim, sevgili arkadaşlarım, eşsiz yeteneklerinize ve görüşlerinize ihtiyacımız var. Dünyanın her yerindeki kişilerin ve halkların farklılıkları bu Kilise'ye güç verir.

Bazıları şunu diyebilir, "Standartlarımıza uyarak yaşayabileceğimi sanmıyorum."

Bundan daha iyi bir neden mi olur! Kilise kusurlu olanları, çabalayanları ve bitkin olanları desteklemek için tasarlanmıştır. Kilise, emirleri tutma konusunda henüz *usta* olmamalarına rağmen, emirleri içtenlikle tutmayı *arzulayan* insanlarla doludur.

Bazıları şunu diyebilir, "Kilise'nizin ikiyüzlü bir üyesini tanıyorum. Onun gibi bir üyesi olan kiliseye asla katılamam."

İnandıklarına tamamen uyarak yaşamayan birisine *ikiyüzlü* diyor-sanız o zaman hepimiz ikiyüzlüyüz. Hiçbirimiz, olmamız gerektiğini bildiğimiz Mesih'e benzer kişiler değiliz. Ama hatalarımızın ve günaha eğilimin üstesinden gelmeyi ciddi şekilde arzu ediyoruz. Yüreğimiz ve ruhumuzla, İsa Mesih'in Kefareti'nden yardım alarak daha iyi olmaya çalışıyoruz.

Eğer bu arzuları içinde taşıyorsanız, o zaman durumunuz ne olursa olsun, geçmişte yaşadıklarınız ya da tanıklığınızın gücü ne olursa olsun, bu Kilise'de sizin için bir yer vardır. Gelin, bize katılın!

Gelin, Bize Katılın!

İnsani kusurlarımız olsa da bu Kilise'nin üyeleri arasında bu dünyanın yetiştirdiği en iyi insanların çoğunu bulacağınızdan eminim. İsa Mesih'in Kilisesi nazik ve şefkatli, dürüst ve çalışkan olan insanları sanki kendine çekmektedir.

Burada kusursuz insanlar bulacağınızı umuyorsanız, hayal kırıklığına uğrayabilirsiniz. Ama Mesih'in saf öğretisini, "yaralı ruhları iyileştiren"⁹ Tanrı'nın sözünü ve Kutsal Ruh'un kutsal kılan etkisini ararsanız o zaman onları burada bulabilirsiniz. İnançın azaldığı bu -çağda-cennetin bağrından uzakta olduklarını hissedenden sayısızca insanın bulunduğu bu çağda- Tanrı'ya ve sizin gibi kardeşlerimize hizmet ederek Kurtarıcı'larını tanımaya ve O'na daha yakın olmaya çalışan insanları burada bulabilirsiniz. Gelin, bize katılın!

Siz de mi Ayrılmak İstiyorsunuz?

Pek çok kişinin Kurtarıcı'yı terk ettiğini gördüğümüz O'nun hayatından bir zamanı hatırlıyorum¹⁰ İsa oniki öğrencisine şunu sordu:

"Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?"

"Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir."¹¹

Aynı soruyu cevaplamak zorunda kalacağımız zamanlar olacaktır. Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz? Ya da biz de Petrus gibi sonsuz yaşamın sözlerine sınımsız tutunacak mıyız?

Hakikati, hayatın anlamını ve inancı harekete dönüştürmenin bir yolunu arıyorsanız, eğer bir yere ait olmak istiyorsanız: Gelin, bize katılın!

Daha önce kucaklamış olduğunuz inancı terk ettiyseniz: Tekrar geri dönün Bize katılın!

Vazgeçmek için ayartılıyorsanız: Biraz daha kalın. Burada sizin için bir yer var.

Bu sözleri duyan ya da okuyan herkese yalvarıyorum: Gelin, bize katılın. Kibar Mesih'in çağrısına kulak verin. Çarmıhınızı yüklenin ve O'nu takip edin.¹²

Gelin, bize katılın! Çünkü burada paradan daha değerli şeyler bulacaksınız.

Tanıklık ederim ki burada sonsuz yaşamın sözlerini, kutsal fidye ile kur-tuluşun vaadini ve huzura ve mutluluğa giden yolu bulacaksınız.

Hakikat için olan öz arayışınızın, gelme ve bize katılma arzusunun kalbinize yazması için samimiyetle dua ediyorum. İsa Mesih'in kutsal adıyla, amin.

KAYNAKLAR

1. Bkz. Matta 16:18-19; Helaman 10:7.
2. Bkz. Öğreti ve Antlaşmalar 84:20.
3. Bkz. 2. Nefi 33:10.
4. Bkz. "Have I Done Any Good?" *İlahiler*, no. 223.
5. Bkz. İman Maddeleri 1:11.
6. Mormon Kitabı'nın baş sayfası; bkz. Mormon 8:17.
7. Bkz. İbraniler 11:1; Alma 32:21.
8. Bkz. F. F. Bosworth, *Christ the Healer* (1924), 23.
9. Yakup 2:8.
10. Bkz. Yuhanna 6:66.
11. Yuhanna 6:67-68.
12. Bkz. Matta 16:24.